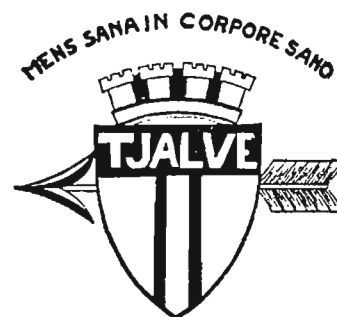


TJALVISTEN



18. ÅRGANG Redaksjon: Ansvarsh. redaktør Otto Nordlie.

Medarbeidere: Trygve Nordlie, Leif G. Schjerven

NR. 3

April 1936

Bladet utkommer 1 gang pr. måned. Sendes gratis til medlemmer.

Abonnementspris for ikke-medlemmer kr. 2.00 pr. år.

Redaksjon og ekspedisjon: Idrettens Hus, St. Olavsgt. 23

IDRETTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

Nils Schaug til Syd-Afrika

Vi har fått en lite oppløftende nyhet. Nils Schaug skal i nærmeste fremtid nærmere bestemt 2. mai reise til Syd-Afrika. Tjalve mister herved en av sine beste sprintere og stafettlagene 4×100 og 4×400 blir betydelig svekket ved Nils' frafall.

Nils har i den korte tiden han har drevet fri-idrett oppnådd flere flotte resultater og kan se tilbake på mange store seire. Blandt de vi husker er hans seier på 100 m. i mesterskapet 1932 og hans 200 m. løp borte i Drammen samme år hvor han satte ny klubbekord på den gode tid av 22.4 og han var en av Norges representanter på 100 m. i landskampen mot Sverige samme år. I 1933 var hans sesong ikke fullt så vellykket. Grunnen til den delvis svakere sesong viste sig senere å være et mavesår som igjen forårsaket at han var vekkt hele sesongen 1934. I 1935 kom han så igjen for full fres, og i bykampen Kjøbenhavn—Oslo løp han 100 m. på 10.7, riktignok med litt medvind, og til tross for at han var mesterskapets uheldigste mann klarte han sølvmedaljen på 200 m. i fjor. Han har stadig løpt på Tjalves stafettlag også landeveisstafetter og alltid gjort sine saker utmerket. Han har vært stafettmester på 4×100 m. og 4×400 m. to ganger i hvert løp. Nils har alltid vært O. K. og «bong» kamerat og godt likt av alle gutta i klubben som synes at det er stor synd at vi skal miste en mann som lovet så godt. For vi må være opmerksomme på at tross de ting Schaug har vist på idrettsbanen har han aldri fått vist hvilke evner der virkelig bor i ham. Nils er vel nu for alltid tapt for Tjalve som aktiv idrettsmann. Han er nemlig 24 år og når han nu reiser så langt avgårde blir han vel sannsynligvis borte minst 5 år og etter den tid kan vi vel ikke regne ham med blandt de aktive, dessværre.

Men vi håper at Nils alltid vil være Tjalvist og alltid huske klubben og de minner som knyttet sig til den og at han når han etter sin utlendighet atter vender kursen mot Norge, ikke har glemt sine kamerater i Tjalve men slår sine pjalter sammen med de

gamle gutta som på sin side nok ikke vil glemme Nils om han blir borte i 5×5 år. Så vil vi få lov å ønske dig Nils god reise og at det må gå dig riktig godt og samtidig vil vi ønske velkommen igjen. Døren til Tjalves kretser vil alltid stå dig åpen.

Felix.

Foran Holmenkollstafetten

VÅKN OP TJALVISTER

Vi ser i skrivende øieblikk på kalenderen, den viser 17. april. Vi regner, teller på fingrene en, to, tre, fire dager og en måned. Altså om nøyaktig 4 dager og 1 måned smeller startskuddet i Holmenkollstafetten.

Ser vi på de forberedelser som gjøres bortover i de andre klubber må en bli forbauset over hvor lite der gjøres hos oss i Tjalve. Styret hører man ingenting fra om noen spesielle møter for de som kan bli å regne med på årets stafettlag. Gutta selv? Ja, det kan visst trygt spørres efter dem. Så liten interesse og så late har ikke Tjalves aktive vist og vært på mange år. Noen enkelte trener. Hva hjelper det? Når vi skal ha 15 godt trenede løpere. 15 løpere som er sig sin oppgave bevisst som ofrer sine siste krefter for Tjalve og seiren. Vi tør si at et lag som tar tingen så nonchalant som Tjalve gjør det i år, det laget har ingen, absolutt ingen, chance til seier. Tjalves gutter må i år vise at de kan seire når bare viljen og energien legges til. Men der må trenes hårdt og målbevisst. Man kommer ikke sovende til seiren og æren. Ved et slikt «oprop» som dette vel kan kalles, pleier det å hete «vi ber dere o. s. v.», men her heter det ikke det. Nei, her heter det: «Vi forlanger, krever av dig at du går inn for klubben din, forutsatt at du har den rette klubbånd og vil noe for klubben din.

Ja, det kan kanskje høres svært ut dette at: «Det forlanges, kreves,» men dere må forstå at når det ikke går på noen annen måte så må det komme i form av et krav . . . Det må kreves.

OBS! Se neste side!

Det er ingen frøkenkonkurranse Holmenkollstafetten. Vi har bruk for gutter med vilje, seiersvilje. Gutter som er virkelig mannfolk, som forstår at når det kreves så er det for klubbens og seirens skyld.

Kravet om at hver gjør sin plikt må selvfølgelig være innen rimelighetens grenser. Vi forlanger ikke at en sprinter løper op til Besserud eller lignende, slik at det går utover spesialtreningen. Nei, det står enhver fritt å velge sin etappe som han så løper uttagning på for å få. Parolen må være: Den beste mann på hver etappe. Også, når hver mann er funnet, da kommer kravet. Du må yde ditt aller beste, sette inn alle krefter og løpe kun for seier om det enn ser aldri så mørkt ut. Løpet er aldri slutt før målet er passert. Dette er kravet Tjalve har på sine aktive idag. La oss vise at Tjalve kan seire som så ofte før. Ta fatt Tjalvister. Ta fatt alle mann. Kanskje DU kommer på laget. Spesielt DU.

Felix.

Skøiteløp, Tryvanns stadion

Det var endelig bestemt at Tjalve skulde holde skøiteløp for klubbens medlemmer. Det blev sendt ut bud til alle som hadde interesse av dette til å møte på Tryvanns Stadion til kamp om titelen «Tjalves skøitemester».

Det gikk rykter omkring i byen at det var en hel del av medlemmene som var i en fryktelig form og at det sikkert vilde falle en del rekorder hvis bare været var skikkelig. Det var bl. a. blitt sagt at noen av deltagerne sikkert hadde blitt med til Garmish hvis de hadde meldt sig til uttagning.

Vi møttes på Majorstuen kl. 7.30 for å ta trikken op til banen i samlet flokk.

Da vi kom på trikken tok arrangementskomitéen et overblikk over vognens innhold, og kom da til det resultat at alle de anmeldte var kommet, uten Backe, men der blev meldt at han allerede var på banen for å finpusse formen til løpet skulde begynne. Arrangementskomitéen fant ut at det var best å trekke parsam-

mensetningen mens man reiste opover. Der blev skrevet de nødvendige nummer og man fikk lånt en hatt av en velvillig medpassasjer som syntes det var morsomt å kunne hjelpe slike gutter som hadde sånt strålende humør tross det ufysiske vær som var. Det snedde nemlig no aldeles forferdelig og alle mente det at det vilde være umulig å holde skøiteløp i slikt vær da man var sikker på å bli nedsnedd før man var kommet til mål. Men tross det dårlige vær var humøret hele tiden på toppen og man underholdt hele trikken med de siste Tjalve vitser så reisen gikk fort både for oss selv og de andre passasjerer. Da vi kom op på banen, så var det ingen bane. Vi trodde sikkert vi var gått feil, og skulde til å gå for å finne den, da det plutselig dukket op en mann av snehavet, mannen viste sig å være Backe.

Vi spurte Backe om det var her skøitebanen var, og det bekræftet han. Jo da bare vent litt så får dere nok se'n, om et øieblikk så har vi sneplauen her. Med det samme det var sagt kom en diger koloss farende fremover så snespruten stod. Den måkte vekk det verste av sneen så vi fikk se at det virkelig var en skøitebane under alt dette hvite. Humøret var jo dalt litt da vi fikk se denne snemengden, men steg med en gang da det viste sig at banen var brukbar.

Det blev satt inn ekstra mannskap for å få ryddet vekk sneen så løpet kunde begynne. Banen blev helt ypperlig og det var en fin fin is med en helt fenomenal gli. Det viste sig at noen av løperne måtte bruke de samme skøiter. Uheldigvis var noen av disse kommet i samme par og de måtte jo da løpe med en skøite hver.

Man fant dette litt urettferdig, da de som hadde to skøiter utvilsomt hadde fordel fremfor de som bare hadde en. Det blev besluttet at en med store ben og en med små ben skulde starte sammen og på den måten fikk man ordnet det slik at alle fikk 2 skøiter.

Først gikk 500 m. En av favorittene på denne distanse var Andreassen han skulde være i en fryktelig form og var sikker på at han skulde true rekorden hvis det bare var stille mens han løp. Han startet i første par sammen med Berg. De hadde en fin start og en ypperlig langside og første svingen gikk i en slik stil at det rev de andre deltagerne med sig. De lå side om side hele tiden. På neste langside presset

RESVI

STORGATEN 20
O S L O

Alt i sportsartikler

KJØP

Deres Bøker og Papirsaker i
GUNNAR HELSTAD'S
BOK- OG PAPIRHANDEL
Storgt. 2, (vis a vis Sev. Jacobsen). Tlf. 25140

Trener du for Holmenkollstafetten?

Andreassen sig en del og fikk et lite forsprang, men dessverre kom det en vindkule og holdt på å rive ham over ende. Han måtte bremse litt på farten for å holde sig oppe og blev da straks tatt igjen av Berg, som da gikk no fryktelig op og hadde en flott innspurt. Han slo Andreassen med ca. 20 m. Tiden blev dessverre ikke så god som vi hadde ventet, men det må nok været ta på sin kappe. Hadde det vært helt ideelt vær hadde det sikkert blitt ny rekord. Tiden blev allikevel så gode at man trodde at de vilde bli nr. 1 og 2. 2. par var Nordlie og Albrecht. Det var sagt at Nordlie skulde være i slag, men allikevel holdt alle en knapp på Albrecht. De hadde en litt sen start men tok første svingen fint. På neste langsida dalte farten litt da de der fikk motvind. De lå side om side hele veien, men i siste svingen hvor Nordlie hadde indre bane gikk han frem et par meter og holdt dette forsprang til han var 15 meter fra mål, men gikk da plutselig overende og seilte over mål. Albrechtsen hadde en strålende innspurt og klarte å gå i mål samtidig. Det blev dødt løp. I tredje par kommer dagens overraskelse. Holth leverte et helt igjennem nydelig løp og fikk notert en god tid og blev annen mann. De andre klarte ikke å true noen av disse tidene. Man var litt skuffet over at ikke Backe gjorde det bedre da han hadde trenet hele to timer mere enn de andre. Der blev jo en del fall på grunn av den sterke vind som var der oppe, og det er jo kanskje derfor de andre løperne ikke fikk vist hvad de virkelig dudde til. Den største overraskelse var Faafeng. Han startet i siste par. Han hadde en slik fart over løpet og viste en futt i takene som vi ikke har sett maken til. Det var mange som trodde han skulde true 1ste mann, men da det dessverre var øket på med vinden klarte han det ikke. Han var eldste deltager og skal ha mange takk for at han vilde komme og konkurrere med oss yngre gutter, og jeg benytter samtidig anledningen å be alle de andre litt eldre om å ta eksempel av Faafeng. Mange takk, Faafeng.

1000 m.

Den er det ikke så meget å si om. Det var så å si avgjort hvem som kom til å vinne dette løpet.

Alle trodde at Berg skulde vinne dette løp, men dessverre hadde han et feilskjær og gikk over ende og tapte noen sekunder på det. Hadde han vært heldig

med sitt løp var det ikke tvil om han vilde ha vunnet. Seierherren Holth løp et taktisk godt løp. Han lå og lurte bak helt til det var siste svingen og gikk da op og forbi. På den måte sparte han på kreftene da han som ledet måtte ta imot for all vinden. De andre viste også gode ting, men det fæle vær tok på kreftene så siste runde blev å slite, så mange av den grunn mistet meget av stilen.

Alt i alt disponerer Tjalve over en rekke gode skøiteløpere, og jeg er sikker på det at vi kunde ta op konkurransen med hvilken som helst fri-idrettsklubb på dette område. Det kunde kanskje ikke være så dumt å få i stand en konkurranse med noen av de andre klubber. Efter løpet gikk vi ned til Sportsrestauranten for å få litt varmt i kroppen. Dagens løp blev diskutert, og det blev også en del prat om sommersesongen som kommer. Efter en times tid blev det kondisjons-trening ned til Midtstuen st. Og derfra med trikk til byen og hjem.

Slike konkurranser om vinteren skulde man ha flere av. Det styrker kameratskapet slike sammenkomster.

Try N.

Skirennet på Lilloseter

Hun strødde sin sne over fjellbratte li.
Bød så sine gutter å stå den på ski.

Tjalves klubbrenn blev meget vellykket. Været var flott. Høi blå himmel hvorfra solen skén over en drivende hvit skog, slik at hele skogen syntes klædd med gnistrende diamanter. Stemningen var hele tiden utmerket og alle deltagerne var særlig godt fornøid med løipa som løipechefen E. Rasmussen hadde all ære av.

Deltagelsen var som vanlig ved Tjalves medlems-tilstelninger, ikke overveldende. Det er imidlertid å håpe at årets vellykkede renn vil friste de som tvilte iår til å forsøke sig neste år. Så lar vi Tjalvistens utsendte medarbeider Frode få ordet. Han benytter sig av sin vanlige sagastil.

Tjalvehirdens mannjevning på ski.

I hirdens siste utsendte budstikke var inntatt et budskap om at Tjalvehirden kalte sine menn til mannjevning på ski. Dagen var satt til fire dager før Vår-

H e r r e s k o

D a m e s k o

B a r n e s k o

SKOTØIMAGASINET «MODERNE»

(Butikkchef Trygve Høgbergh)

STORGATEN 2

Alltid godt utvalg fra de ledende norske og utenlandske fabrikker

Konkurrerende priser

«Tjalvister» kjøper fordelaktig hos oss

S p o r t s s k o

A r b e i d s s k o

G u m m i s k o

Hvis ikke, gå igang straks

dagen og man skulde samles på Lilloer seter der man åtte husrum i eldste årestuen. Dagen var kviledag i Kaupangen og således kunne også drages lauger dagen. Dette tyktes ei at hie hirdmennene eller rettere deres festmøer og hustruer som krevet at deres menn ikke fór lauger dagen og blev ute natterstider og kanskje i lag med andre kvinner. Da de fleste hirdmenn ikke vilde utsette sig for sine kvinners vrede blev de hjemme til kviledagsmorgen og fór fra Kaupangen i buss tidlig om morgenen.

Noen få hirdmenn drog allikevel lauger dagskveld, men det spurtes ei om de fór om kvelden fordi de var uredde eller fordi deres festmøer så mere uhildet på saken enn de andre hirdmenns festmøer. (Sagaskriveren tykkes det siste høres mest sannferdig ut.) Det var fem hirdmenn som fór lauger dagskveld: Gulliksur Pettersønn, Knut fra Bakka og Otto Nordgården drog først.

Ved spyrgjatal mellem hirdmennene enedes man om at Reidar Olavfersøn og Holger hin pågående skulde fare senere samkveldes.

De fem kom vel frem og hadde et godt samvær om kvelden. Varmt mjød kom på bordet og hirdmennene blev løse i tungebåndet, mens mjøden sank i begrene. De fortalte om sine ledingstog og Holger hin pågående hadde meget å berette. Gulliksur berettet om sine eventyr innenlands og utenlands.

Høgstnattes la de sig på sine leier og sov til lyse morgenen. Etter morgenmåltidet kom efter avtale Eivind Rasmussøn tilgårds. Det var ham som skulde merke skogen der skiveien skulde gå, og de andre hirdmenn skulde være hans hjelpesveiner i dette verk. Tiden da de første hirdmenn var ventendes fra Kaupangen var kommet og ikke store stunden efter kom de susende inn på tunet hilst med høie fagnarop. Fagnamjød kunde de ikke bys da dette var drukket op om natten. Alle hirdmennene fikk benkeplass i skålestuen og fikk mot betaling «brunsuppe med fløytemjøl». Brunsuppen blev bydd rundt av Åsa-Borghild og Bjørg den Stortenkte.

Så kaltes hirdmennene til samling og i avtalt orden la de i vei der skogen var merket med blå og gule bånd.

Blandt de hirdmenn som var med i mannjevningen var Thorleif på Ruud, Dahlbrødrene Eilif og Torgeir, Torger fra Blaker, Holth-Einar, Bjørn Karsteinsøn, Eilif Berget og mange fler. Holger hin pågående hadde brukket sine ski og var hjelpesvein for Eivind Rasmussøn der så efter hvem der brukte korteste stunden. Andreas den spreke fra Faafeng var skriver, da alle visste at han var snøggest til dette verk.

Almuen var møtt mannsterke frem for å se til mannjevningen. Høie rop oppe i skogen varslet første mann tilbake. Det var Eilif Berget og han blev den snøggeste i mannjevningen. Thoralf på Ruud løp godt og var nærmest Eilif. Så kom Torger fra Blaker og Otto Nordgården og alle de andre hirdmenn. Det var nitten hirdmenn med, og vanskelig blir det her å tale om den enkelte, dog bør nevnes at av de eldste hirdmenn var samlet kun to: Bjørn Karsteinsøn og Oscar Sandvikur. De andre hirdmenn, de gamle og de unge som blev hjemme den dagen, ved hirdens mannjevning på ski, tyktes skammes og må for dårlige hirdmenn regnes.

Senere rente hirdmennene på skjemt i hopp og der såes mange og store fall. Efter dette benket de sig i skålstuen, og Bjørg den Stortenkte og Åsa-Borghild bar atter rundt «brunsuppe». Så fór hirdmennene enkeltvis og i følge til Kaupangen. Før de fór fikk de det budskap ute på tunet at gaveutdelingen til de gjeveste skiløpere skulde forgå 10de-dagen efter Vårdagen nede i Kaupangen. Det skulde da være et lite blótgjilde, der festmøene og skulde følge.

Så skiltes hilden og kvad før lagskille:

Dryg var dagen
gjævere jevning ei åttes
til neste løp lengter vi.
Hill, da møtes hele hilden.

Frode.

Ettersleng: Spyrgjatal med Eilif Berget.

«Hvi tykkes dig Eilif at være din argeste modmand idag,» frægede vi.



Klær for enhver!

Alle presenter i

Gull - Sølv - Plett

kjøpes billigst i

Juvelerforretningen

BRILLANT

Telefon 24291 - Torvg. 34 (vis à vis Glott)

Vi vil vinne i år!

«Thoralf Ruud, og óvfagert var det å være snøgere enn Thoralf,» svarede Eilif og fór avsted på sine ski og Frode stod ene. — — —

D. S.

Blix og Webby er eftersøkt

Treningen på Frogner er nu i full gang, og det lysner mere og mere for hver dag som går med hensyn til laget vårt i Holmenkollstafetten. Gutta trener ivrig og møter flittig op. Oppe i Høland flår Bråthe efter landeveien og Torgersen oppe fra Blaker er for tiden vår eneste terrengløper og gjør sine saker gledelig godt. Han lover oss prima form til 21. mai. Petter Gullik har trent lenge, Olafsen har vært svært ivrig nu efter påske, K. Backe er allerede i stor form, Adler, Ludwig, Arne Gullik, Berg, Ruud, Siegel, Holthgutta, Berger og alle de andre er ivrig optatt med trening og alt ser fært så lovende ut, men det er to karer som vi savner og det er Blix og Webby. Det er å håpe at de selvom vi intet hører fra dem, trener, da vårt lag uten disse to vil være svært svekket. Vi vil henstille til dere to å møte op på Stadion engang imellem så vi kan få se dere i aktivitet og få snakket med dere. Det er så rart med det vet dere, en mister så fort kontakten når en holder sig slik utenfor. Vi henstiller til dere to og alle de andre ennu engang: Møt frem. Glem ikke kameratskapet, ti det er det som holder klubben og gutta sammen, sveiser laget til et hele. Altså Blix og Webby, la oss få høre fra dere snarest.

En av de 15 (forhåpentlig).

Medlemsmøtet 1. april

Det var fullt hus og stor stemning ved siste medlemsmøte. Kabinettene i «HUSET» blev rent for små og man blev enige om å finne et bedre lokale til neste møte som vi kanskje også får omtalt i dette nr.

Formannen Helstad åpnet møtet med å ønske alle velkommen, derefter fikk vi en film og så redegjorde Kåre Thuesen for klubbens planer i kommende sesong. Film igjen og derefter premieutdeling for innendørsmesterskapene. Premievinnerne fikk sin velfortjente hyldest. Helstad leste så et par kapitler av Trygve Gulbrandsens bok «Idrettens mål» derefter fikk vi se en idrettsfilm, og så holdt Albrechtsen en liten manende tale til de yngste medlemmene. Han bad dem spesielt verne om kameratskapet og vi tillater oss å sende appellen også til de voksne i klubben. Det trenes dessverre altfor sårt.

Albrecht redegjorde samtidig for yngres avdelings planer for sesongen i sommer. Møtet sluttet i beste stemning og alle håpet at det ikke blev så lenge til neste møte.

P. S. Referat fra møtet 23. april finnes under artikkelen «Det lysner . . . »

Reporter.

Det lysner

No soli stig av hav
ljuset kjem lik gullent rav.....

Det er i grunn rart med tjalvistene. Der ligger de så å si i hi hele vinteren gjennom. De er ikke til å se noen steds, og styrene som vi har hatt har aldri overrent oss med beskjeder om medlemsmøter etc. Medlemmene selv søker sjelden eller aldri sammen i denne tiden, men så når tiden nærmer sig mai, våren og Holmenkollstafett, ja, se da blir det liv i leiren. Slik også i år, heldigvis tør der sies. For aldri så det så mørkt ut som nettop i år. En tid hadde man faktisk den følelsen at ingen vilde noe, at ingen eide humør og mot.

Så plutselig skjærer en lysstråle gjennom det egyptiske mørke som har hvilt over alt som het Tjalve. Lysstrålen var et sirkulære med beskjed om at det var medlemsmøte 1. april. Flere medlemmer trodde det var en av de bedre aprilspøker. Men ved fremmøte blev de grundig overbevist om at så ikke var tilfelle. Det var møtt frem så mange at de leiede lokaler nærmest var sprengt og møtet blev et av de mest vellykkede Tjalve har hatt og tonen og kamp-humøret var igjen blitt det samme gamle og evig-unge.

Fjorten dager senere kommer en enda sterkere lysstråle og splitter mørket. Et sirkulære til de aktive hvor det viser sig at klubben tross alt følger sine gutter, og hvor de pålegges et flittig fremmøte på treningen for Holmenkollstafetten og guttene har nok allerede etterkommet ordren alle som en. Lysstråle nummer tre var en ny beskjed om medlemsmøte og klok av skade hadde man dennegang leid et stort lokale i M. C.-gården. Atter hadde man trommet sammen de eldre og yngre avdelinger og det var ialt ca. 70 medlemmer til stede et godt fremmøte,

Grønlands Høvleri ^{A/S}

Etablert 1867

Kontor Lakkegt. 7. Telefon 80204
Lager Grønland 12 " 80795

Disp. Reidar C.
Anderssen

Tørr trelast

Husk konfingenten!

men det var allikevel flere vi savnet, så som: Tandberg, Dahlstrøm, Blix & Co., også flere av de eldre hadde vi gjerne sett hos oss. Imidlertid var enkelte av de gamle travere til stede, blandt andre: Finnerud sen., Vinne, «Broder», «Aki» og flere andre. Et gledelig syn for oss aktive forresten.

Helstad åpnet møtet med å ønske alle vel møtt og så fikk vi se vår alles venn, Charlie Chaplin og jubelen var stor særlig de yngste syntes å more sig kostelig over alle Charlie's pussige innfall. Derefter fikk vi et i alle deler ypperlig foredrag av Johan Hellum som fortalte om idretten fra omkring 1908 og op til våre dager og sluttet med noen alvorsord til de aktive idag. Det som Hellum sa til de aktive, tror jeg kan sies i følgende: «*Sprint er grunnlaget for all friidrett*», sa Hellum, og de ord skal vi merke oss særlig når de kommer fra en mann med så rike erfaringer på området. H u s k! de ordene alle dere som driver og sliter og trener kondisjon, for intet gir så god kondisjon som hård sprinttrening og den er dobbelt effektiv ved at også hurtigheten opøves, men tilbake til møtet. Hellum fikk stort og velfortjent bifall for sitt foredrag. Så kom atter «vennen Charlie» i en festlig boksefilm og jubelen var veldig hver gang han fikk satt inn et av sine farlige «høire sving med hesteko». Til slutt takket Helstad i få, men hjertelige ord Nils Schaug for den innsats han har gjort for klubben og overrakte ham en liten gave som et erkjenningsbevis, samtidig uttalte han håpet om at Nils ikke blev borte altfor mange år omenn han skulde langt av gårde. Schaug reiser som vi alle vet i de nærmeste dager til Syd-Afrika. Det er annen steds i avisen inntatt en liten artikkel om Schaug's meriter som tjalvist.

Så var møtet slutt ca. klokken 23,00.

Et par ord til slutt og de må ikke taes som noen slags kritikk over møtet. Det er et utmerket tiltak dette å innkalle til fellesmøte for eldre og yngre, men vi må få henstille til styret med hensyn til fremtidige fellesmøter at: *Røkning må være forbudt*. Det må tenkes på ungguttene våre. Det er slett ikke bra for disse ungdommer å sitte flere timer i et lokale hvor det røkes. Altså ved neste *fellesmøte*: Røkning forbudt! Videre bør vi neste gang først ta alt som kunde interessere spesielt de yngste. Dønnegang måtte flere gå før Hellum var ferdig med sitt foredrag fordi det ellers vilde bli sent for dem og således gikk disse guttene glipp av også den festlige filmen vi fikk efter foredraget. Uten til noen forkleinelse av Hellum's foredrag må vi innse at disse våre minste og yngste medlemmer hadde interessert sig mere for filmen. Når disse guttene blir eldre vil nok også de i likhet med oss eldre ha større interesse av et foredrag av Hellum enn av en film. Men så lenge de er så unge skal vi

tenke på hvad som kan interessere dem og forresten er vel dette et brukbart forslag: La møtet begynne presis kl. 1/28 og la programmet ikke være større enn at det er unnagjort til kl. 1/210. Så kan vi ha diskusjon og kameratslig samvær videre utover kvelden og de unge kan gå når de vil. Men husk og la møtet begynne p r e s i s. De som ikke kan komme til klokken 1/28 får vente til kl. 1/210. Det er nemlig intet som er så irriterende og virker så forstyrrende som dette at en kommer da og en da. Denne gang var det flere som kom for sent på grunn av treningen og det er selvfølgelig gyldig grunn likeledes for de som kommer rett fra arbeide, men også disse bør i størst mulig utstrekning vente til 1/210 når 1/28 blir for tidlig. Neste fellesmøte blir nu ikke før efter sesongen og vi vil derfor be alle møte op oftest mulig på treningen på Frogner, og som før sagt nu lysner det atter i gamle Tjalve.

Mr. Eildron.

Sensasjon ved inndørsmesterskapet

17 åring hopper 3 meter i stille lengde.

Klubbens mesterskap i stille sprang blev avviklet på Rusløkkens skole fredag 27. mars. Fremmøtet var ikke akkurat overveldende, iallfall ikke blandt de voksne. Heldigvis var ungdoms- og gutteavdelingens medlemmer som vanlig møtt mannsterke frem og det var da også disse som satte farve og laget stemningen ved konkurransene. Vi oplevet den sensasjon at en fra de yngres avdeling blev klubbmester i stille lengde, nemlig Jacob Lange som hoppet hele 3 meter. Tett fulgt av Arne Frøystad som hoppet, med brukket håndledd, 2.93, en helt ypperlig prestasjon. Ellers var også de andre gode.

Deltagelsen i de voksnes klasser var mildest talt skral, og bortsett fra et par gode resultater var det hele ikke noe å rope hurra for, og skylden må legges på de tjalvister som skulket unna konkurransene. Da det ved deres uteblivelse ingen konkurranse blev og selvsagt da heller ikke resultater. De som var med gjorde det de kunde og mere kan man ikke forlange. Resultatene må utestå til neste gang.

Reporter.

MEDDELELSE

Ungdomsavdelingens utlodning er avsluttet og resultatet av trekningen blev:

Nr. 4053, solgt av Egil Håkonsen, vant armbandsuret. Gevinsten er avhentet.

Styret.

Betal den snarest!

På grunn av plassmangel kan vi denne gang ikke medta resultatlistene fra vinterens konkurranser, slik som det blev lovet i forrige nummer. Skulde det være av spesiell interesse skal vi forsøke å medta listene i neste nummer.

Redaksjonen.

S.O.S.

Hun knuste med stormhånd det Nordhavspeil. Bød så sine gutter å heise seil.

I Tjalvistens desembernummer ifjor stod en artikkel med titelen: «Losen går fra borde.» I den artikkel blev klubben sammenlignet med en skute som i et overhendigt vært hadde søkt opunder kysten og lå og blusset efter los. Losen kom og skuta var frelst. Den stakk atter til sjøs på «idrettens hav», og artikkelen sluttet med følgende ord: Gamle «Tjalve» svinger op i vinden, legger sig over og snart fosser det for baugen der den skjærer gjennom bølgene på idrettens hav. «Tjalve» Ohoi!

Nu spørres der hvordan har seilassen artet sig siden ovenstående stod å lese i skutas «journal»? Vi skal titte litt på situasjonen ombord.

Ute på havet.

Det ligger en gammel stolt fullrigger og driver ute på «idrettens hav». Seilene er heist, vinden står frisk fra SSW. Allikevel driver skuta om på måfå. Her må være noe galt, og ganske riktig, ikke en mann er å se på dekk. Rormannen henger sovende over rattet, og nedenunder ligger hele mannskapet i dyp og tilsynelatende livløs søvn. Er ingen våkne? Er skuta helt overlatt til sig selv? Nei noen er våkne. Jungmennene og skibsguttene holder ennu skansen og oppe i utkikstønnen ligger en av dem og befarer horisonten med skibskikkerten i håp om hjelp utenfra. Men her på idrettens hav må enhver hjelpe sig selv. Og disse guttene er for unge til å klare den vanskelige situasjon. Guttene ser skuta drive mot noen farlige skjær. Med fortvilelse ser de undergangen i møte. Skal dette bli siste reis? Da lyder en gjennemtregende pipen. Det er båtsmannspipen som kaller. Båtsmannen har nok ikke sovet mer enn sin frivakt og nu kaller han sine gutter på dekk. Båtsmann Holger får den sovende rormann vekk og forsøker å få skuta i kurs igjen. Mannskapet kommer efter hvert til sig selv, også officerene. Søvnige som de er skjønner de ikke helt situasjonen, men efter hvert går den op for dem i all sin uhygge. Her må handles og handles hurtig hvis det ikke skal gå nedom og hjem — — —

Ja, omtrent slik er situasjonen idag. Skuta er «Tjalve». Jungmenn og skibsgutter er: Yngres avdeling. Mannskap og officerer er: Aktive og styret.

Båtsmann: Albrechtsen, og pipen han brukte er det cirkulære han i disse dager har sendt de aktive. Jeg vil be dere: Les det cirkulære minst to ganger og følg opfordringen om å slutte op om fellestreningen alle som en. Ligg ikke å tren for dere selv. Kom sammen og lær av hverandre. Vær ikke hemmelighetsfulle med treningsmetoder etc. Forsøk ikke å agere interessante, Nurmiaktige o. s. v. Nei, snakk med hverandre, diskutér deres trening med hverandre. Det er nemlig slik vi bygger kameratskapet og gjør hele klubben til en eneste stor kameratflokk.

Hiv! Ohoi! Hal i og dra! Ta deres tørt i riggen alle mann. La gamle «Tjalve» atter bli den skarpseileren den var. La det atter fosse for baugen, som det nu er risler det ikke engang. La oss klare skjærene som dukker op, og det første skjæret er: Holmenkollstafetten. Det skjæret klarer vi. Skal vi være enige om det?

Seilmaker Cato.

Tjalvistplaner

Intervju med Petter Gulliksen.

Jeg gikk ensom i byen. Ikke en kjeft var å se som man kunde slå av en prat med. Undtatt en sullik som bommet mig for «20 øre til kaffe», hvortil jeg bemerket at «øl» var nærmere sannheten, hadde jeg ikke snakket med et menneske på aldri så lenge. Det var nærmest tjalvister jeg snuset efter, men disse har den merkelige egenskap blandt mange andre, at de er totalt vekk når en gjerne vil ha tak i dem og at de detter over en som sneskred fra taket når en ikke har spesielt bruk for noe salgs selskap. Jå så gikk jeg der da op og ned på «streeten». Op og ned. «Nei, sa jeg til mig selv, «ta en razzia på samtlige centrumskaféer så får du se om det skulde hjelpe». Svingdøren på Grand trakk mig til sig som en magnet. Vel innenfor tok jeg et raskt overblikk. Oh! gode Forsyn, hvad fikk jeg se? Alene ved et bord satt en liten lyshåret kar med briller og i Tjalve kjent for sitt humør som er like lyst som forannevnte hår. Jeg åler mig frem til bordet hans. «Petter Gulliksen,» sier jeg «hvad bedriver I i dette for en idrettsmann bannlyste paulun?» Petter ser smilende op: «Nei, mor'n, mor'n du.» «Se sjøl forresten,» svarer han på mitt spørsmål og peker på bordet hvor en halv liter pils halvtømt, troner i ensom majestet. Vørsågod innta plassene, Petter slår innbydende ut med hånden. Vel tilsete med en maken av Petters «ensomme majestet,» spør jeg. «Du har ikke en cigarett å spandere?» «Nei, dessverre,» lyder svaret. «Jeg trener,» fortsetter Petter og ser energisk ut samtidig som han tar en drabelig slurk av halvlitern. «Jeg ser

Kontingenten er klubbens livsbefingelse!

det og tror nok du kommer på laget i ølstaffetten.» «Nå skal du ikke være kulden. Dette her skader ikke når det ikke blir for mye,» svarer han. «Jeg trener forstår du virkelig ordentlig. Javel, svarer jeg og hvilken klubb har du gått inn i? Petter ser uforstående ut. «Hvilken klubb? — — gått inn i? Jeg står i Tjalve selvfølgelig det vet du vel best sjøl.» «Nu ja, jeg har bare hørt at tjalvistene ikke trener noe større og da jeg hørte at du trente ordentlig. Ja så trodde jeg — —.» «Tull,» avbryter Petter, «hvad de andre gjør og ikke gjør skal jeg ikke svare for, men jeg trener energisk. Trener som bare den, forstår du.» «Ja så er det kanskje chanser for et lite intervju,» svarer jeg frekt. Petter er litt utenfor igjen. «Intervju?» «Ja om dine planer for sesongen. Du forstår jeg måtte «helle litt vann på mølla» for å få dig i gang.» «Mølla,» sier Petter og blir drømmende i blikket. Mølla, Mølla. Han fordyper sig i minnes verden. «Petter, sier jeg advarende. «Du trener jo ordentlig og energisk.» Han våkner. «Javel ja, jo det stemmer. Ingen Mølleturer nå lenger.» Han ser bedrøvet på meg, men skøierblinket i øiekroken er der. «Nå, hvordan så med planene?» driver jeg på. «Ja, bare spør i vei,» lyder svaret.

«Har du noen større planer i år?»

«Nei.» Svaret kommer så kraftig som skutt av en kanon.

Jeg skvatt rent til og spurte: «Si mig er det den første halvliter'n?» og pekte på glasset hans. Ja, men du forstår — — og i sitt vanlige rivende tempo la Petter ut med individuell konkurranse kontra lagkonkurranse. Jeg forstod han hadde mest lyst på stafettløp i år. Ganske riktig, han sluttet sitt, for ukjente kanskje litt vill-ledende foredrag med følgende ord: «Jeg går bare inn for 4×100 og 4×400 . Jeg synes nemlig at de to rekordene skulde Tjalve se å få tak i igjen.» «Enig,» svarte jeg.

«Hvad så med mesterskapet?» «Ja det går jo tidlig i år og for mig er det heldig, men nå har jeg vært heldig to ganger og kan vel ikke regne med hell i år.» «Alle gode ting er tre, Petter,» innskyter jeg, «og du mener kanskje du iallfall har en chance i år ikke sant?» «Jo en liten chance har jeg jo etter min mening,» er svaret. «Hvordan har du skjøttet treningen hittil?» «Innendørstreningen i vinter som vanlig og har nu trent ute ca. 5 uker, og for tiden trener jeg jevnt og pent hver dag.» «Ja det tegner jo bra alt sammen,» svarer jeg, «vi får håpe at de andre guttene har samme iver som dig.» «Ja, det håper jeg da,» svarer Petter. Det synes som han tenker på noe og plutselig smiler han over hele ansiktet og det blinker skøieraktig i øienkrokene. «Jeg skal bare få opplyse

dig og alle andre at jeg nu lever mitt vanlige nøkterne liv. Skyr alkohol og tobakk og alt den slags.» «Hm!» svarer jeg bare og blunker til skøier'n. «Ja Petter, du er alltid ivrig om våren og du vet gullmerket vinke. Så heng i.» Jeg griper halvliteren. «Skål Petter. For din «avsky» for alkohol, tobakk og denslags...?» «Skål for den,» ler Petter. Vi betaler og går — — fra lastens bule.

Felix.

Se op for Tjalves rekrutter

Det har i den senere tid falt oss eldre tjalvister i øinene, den store interesse og sterke tilgang av unge medlemmer i klubbens gutte- og ungdomsavdeling. Det er med glede jeg noterer at denne tilgang ikke bare er kvantitativ, men i høi grad kvalitativ, hvad vi ved innendørstreningen og nu sist ved innendørsmesterskapet fikk bekreftet, hvor en av denne avdelings gutter gikk hen og viste klubbens seniors ryggen i lengde uten tilløp med det for gutter så gode resultat av 3 meter. Det store opsving som denne avdeling i år synes å få, kan vi ikke i liten grad tilskrive den energiske ledelse denne har i den uopslitelige Holger, godt sekundert av vår «coming man» Roar. Det skulde være nok å nevne disse to's tiltak for å skaffe guttene nye og mange klubbmatcher med utenbys lag, såsom Larvik, (Weekend-tripp) Drammen o. m. a., hvilket i stor utstrekning stimulerer gutta til en intens og systematisk trening for å komme med på lagene. Intet kan vel heller glede våre toppmenn mere enn *det* at de vet de efterfølges av rekrutter som med heder kan ta op arven efter sig.

Det er med glede jeg konkluderer med håp om et fortsatt godt arbeide og å holde frem som de stevner.

Per N. Finnerud.

Hvor er Fåfengs pipe !

Hallo tjalvister, alle I snadderøkende karer, er det en av dere som har tatt feil pipe på Tjalves jubileumsfest eller har forbyttet pipe. Pipen som er en Dunnhillpipe, er et stort savn for eieren som gjerne vil nyte gjensynets gleder med sin kjære venn. Henvendelse Tjalves kontor eller redaktøren tlf. 20373. Vi håper at pipen ikke får en annen lyd når vi nu spør efter den.

Efterlysningskomitéen.